

Barátság

Magyarország népei
kölcsonös megismerkedését szolgáló
folyóirat

Alapította 1994-ben:
Ember Mária és
Mayer Éva

Kiadó:
Filantróp Társaság
1113 Budapest,
Tas vezér u. 17. IV.4.

Felelős szerkesztő:
Mayer Éva

Megjelenik hatszor egy évben

A szerkesztőség postacíme:
1519 Budapest, Pf. 452.
Telefon: **385-6297**
naponta 10-14 óráig
Telefon/fax: **203-2858**

ISSN 1218-0149

Előfizethető a Barátság
csekk számláján:
11711034 – 20813402
OTP 1114 Budapest XI.,
Szent Gellért tér 3.

Terjeszti a szerkesztőség,
a HIRKER Rt. és
a Nemzeti Hírlapkereskedelmi Rt.

Nyomdai munkálatok:
Comp-Press Kft.
<http://www.comp-press.hu>
E-mail:
comp-press@mail.datanet.hu.
Felelős vezető:
Ibós Ferenc
ügyvezető igazgató

A **Barátság** megtalálható
az alábbi Internet-honlapon:
www.datanet.hu/compress

Lepkeszárnyú oroszlán

Roszen Ruszev képeit szemlélve, gondolataimba besurran Szabó Lőrinc verse, „Dsuang Dszi álma”, amelyben a mester lepke volt, s eltűnődik azon, vajon ő álmodta-e a lepkét, vagy a lepke őt?

Roszen képei is így idomulnak alkotójukhoz, aki a sajátos finom, légiesen árnyalatos, lepkeszárny-eres vonalaival belehelte valamelyik elgondolkodtató, néha gyötrő vagy szeméremsertő, el-nem röppenő, s ha mégis – akkor konokul vissza-visszaszálló kérdését az emberi lét, a robbanásig megfeszített szeszélyek, az álszemérem tiltásaival elnyomott vágyak értelméről vagy éppen értelmetlenségéről.

Nemcsak lepkék röpködnek Roszen látomásaiban, a kételyek törékeny szárnyú kapcsolat-keresői. A csaknem dionüszoszi mámor mellett a zord misztikum önmagába merülése és egységben látása érvényesül előttünk, elmélkedésre hangol és nemegyszer arra ösztönöz, amire az alkotó lelke és szelleme önmagát is: újjáértelmezi szorongásainkat, valóssá fordítja illékony ábrándjainkat, keresi azt a hétköznapiságon túlmutató értelmet, amelyet a művész is keres.

Ez egy olyan út, amelyről csak azt tudhatjuk biztosan, hogy honnan indul és hova akar érni. A többi homály. Ezért skatulyába szorítani Roszen művészetét hasztalan próbálkozás lenne. Az oroszlán jegyében született, s most, túl az ötvenen is lehetetlen pórázon vezetni őt, a lepkeszárnyú oroszlánt. Gondolkodni rajta annál tanulságosabb: a Balkán ősi tradíciói ötvöződnek benne a legmodernebb szürrealista hatásokkal, s az oroszlán torka mintha átkokat dörögne akkor, amikor a lepke szárnya fohászokat sóhajt.

Roszen szellemközpontú beállítottsága feladja, egybefonja megválaszolhatatlan kérdéseinek egy szerény részét, azt is összetömörítve a kép már-már szétválaszthatatlan egyetemességébe, s nem retten el, amikor észreveszi, hogy az is robbanni készül, szerteágazódnia egy-egy kiúttalan-nak tűnő útvesztőben, már korántsem lepkeszárnyú álomban. Belevonja ebbe az élményvilágba a beavatatlant, a nézőt, de inkább a látót, s az eltűnődve felsóhajthat a költő szavaival:

„... és én most már azt hiszem...
hogy minden kép és költemény,
azt, hogy Dsuang Dszi álmodta a lepkét,
a lepke őt és mindhármunkat én...”

Georgi Krumov

Címlapunkon: Roszen Ruszev „A nő és a férfi” című alkotása.

Roszen Ruszev 1946-ban született Bulgáriában. A szófiai Képzőművészeti Főiskola grafikus szakán tanult, majd 1970-75 között falikárpitot tervezett a Magyar Iparművészeti Főiskolán, ahol 1975-ben diplomát szerzett. 1978 óta Budapesten él és dolgozik.

Önálló kiállításai voltak Hollandiában, Belgiumban, Magyarországon, csoportos kiállításokon vett részt Norvégiában, Ausztriában, Kanadában, Oroszországban, Franciaországban és Ausztráliában.

E LAPSZÁMUNK MEGJELENÉSÉT
az Oktatási Minisztérium,

a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány és
a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma
támogatta.